

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

i de kulturelle udvalg er stigende interesse for at modtage børneteatrene, men at det er meget svært at komme igennem med det økonomiske. Jeg var enig i, at tilskuddene til børneteatrene som et led i spareforhandlingerne blev udskudt et år, men naturligvis er jeg skuffet over, at folketinget har fundet det nødvendigt helt at tage denne sag af bordet.

Heller ikke den landsdækkende abonnementsordning kunne lovfæstes. Det betyder, at provinsens teaterpublikum ikke er sikret de samme vilkår som borgerne i det storkøbenhavnske område. Naturligvis er det en tilfredsstillende, at kulturudvalget i sin betænkning har understreget, at man tiltræder den abonnementsordning, der er aftalt mellem kulturministeriet og Amtsrådsforeningen, og at et flertal af udvalget forventer, at ordningen kan gennemføres den 1. april 1975. Jeg håber, det bliver sådan, men nogen sikkerhed derfor er der ikke. Forholdet er jo det, at aftalen med Amtsrådsforeningen gik ud på, at der måtte lovgives om abonnementsordningen på den måde, at staten og amtskommunerne skulle yde det samme tilskud til de godkendte publikumsorganisationer. Nu bliver amtskommunerne frit stillet, om de ønsker at arrangere abonnementsordningerne. Det var et meget væsentligt led i lovforslaget, at alle amtskommunerne var med, også væsentligt for administrationen af ordningen, men nu må vi se, hvad der på det foreliggende grundlag kan træffes aftale om med Amtsrådsforeningen og amtskommunerne.

Den ændring, vi foretager i teaterrådets sammensætning, synes jeg er rigtig; under udvalgsarbejdet er udgifterne til teaterrådets administration blevet noget reduceret, et forhandlingsresultat, som jeg accepterer, og jeg tror, vi får et godt resultat ud af det.

Men jeg vil gerne sige til fru Else-Merete Ross: det er ikke rigtigt, at det nye 3 mands udvalg alene skal foretage det, som det hidtidige teaterråd har gjort. Det skal nemlig have mulighed for at gå mere i dybden, for at følge alle forestillingerne, hvad der ikke har været mulighed for indtil dette øjeblik; det har gjort en udmærket indsats, ingen tvivl om det, men har haft en meget svær opgave, hvor man her skulle kunne forenkle

det, og bl. a. ved den indsats, man kan gøre her, vil de merudgifter, der måtte komme, kunne tjene sig ind ganske betydeligt i fremtiden.

Sammenfattende må jeg sige, at lovforslagets skæbne har været en skuffelse. Ved første behandling var der fra alle ordførere en helt positiv indstilling til lovforslaget. Vi kunne for ret små penge, som først kom til udbetaling over en årrække, have skabt noget, som virkelig betød noget for teatrene, og det er min personlige opfattelse, at vi denne gang i nogen grad har tabt perspektiverne af syne i den i øvrigt forståelige vilje til at spare.

Per Dich: Hvis kulturministeren har fået det indtryk, han gav udtryk for, af SF's kulturpolitik, forstår jeg det så vel. På socialistisk folkepartis landsmøde arbejdede to store grupper intenst i meget lang tid med at prøve at lave bare en analyse af vores situation og måske begyndelsen til et kulturprogram. Af dette så jeg i hovedstadsbladene refereret ét eneste sted følgende og intet andet: Per Dich ønsker ikke at give én øre til kunst. Hvis ministeren er desorienteret, forstår jeg det altså så vel. Men én ting kan jeg garantere ministeren for, og det er, at der var enighed blandt dem, der deltog i disse diskussioner, om, at vi ikke ønskede en fortsættelse af den efter vor mening formynderske kulturpolitik, der føres i dette land, og at vi ønskede en virkelig decentralisering, en virkelig demokratisering af kulturlivet.

Jens Peter Jensen: Jeg fik en fornemmelse af, at den højtærede minister står noget usikker omkring aftalen med Amtsrådsforeningen. Vi har virkelig alvorligt behandlet dette i udvalget. Vi har ønsket, at denne aftale får sin politiske konfirmation, sådan som det sker ved, at den nu er omtalt på den måde, det er sket i betænkningen. Vi har ønsket at gøre det, fordi amterne i god tid forud for deres budgetlægning skal være i stand til at disponere, når loven til sin tid med sine økonomiske virkninger træder i kraft. Der er jo lang tid, fra man begynder at budgettere, til man kan få det til at fungere. Det er væsentlige årsager til, at det står i betænkningen, og jeg vil gerne her